

Членъ 181). Когато рѣченіята чиновникъ не объяви, че испадналіята трѣбвало бы да се отпусне като му се земе по-трѣбното обезпеченіе, тогава той има право да подаде едно прошеніе на сѣдилището, и въ тоя случай слѣдъ като се испытаетъ чиновника, по коя причинъ не му е приелъ обезпечителныята записъ, и явно като разсѣдятъ, сѣдилището ще рѣши онова, което види за нужно.

Членъ 182). Когато се разгѣда точно смѣтката и курамата на испадналіята, съ казаніята на намѣстникитѣ, търговското сѣдилище, приврѣмянно отрѣжда количеството за дневнѣтъ прѣхранѣ на испадналіята и на фамиліята му.

Членъ 183). Като се призове испадналіята, намѣстникитѣ захващатъ да разгѣдятъ тефтеритѣ му и да приключватъ смѣткитѣ му, а испадналіята ако бы да не приеме призованіето имъ, заповѣдва му се, да си прѣдстави доказателствата въ разстояніе на 48 часа, и отъ по напрѣдъ было му се зело, или незело обезпечително писмо, чиновника ако бы да потвърди, че има нѣкое здраво [силно] извиненіе, тогава му се позволява да си испрати единъ намѣстникъ.

Членъ 184) Когато испадналіята не си даде белянцѣтъ, сир. равномѣтніята тефтеръ, намѣстникитѣ незабавно ще поспѣшатъ да направятъ белянцѣтъ му, съобразно съ тефтеритѣ и съ книгитѣ му и съ издирваніята до колкото сѣ могли да исчерпятъ, на ще го прѣдставятъ на сѣдилището.

Членъ 185). Опредѣленіята отъ търговското сѣдилище чиновникъ, позволенъ е да испытуетъ и да слуша както испадналіята, тѣй и писаря му, и хората му относително за да се направи белянцѣтъ, сѣщо и за причинитѣ на испадваніето.

Членъ 186). Когато се объяви испадваніето на единъ търговецъ слѣдъ като умре, или се случи да умре слѣдъ испад-